

Spanske besiddelser i Afrika.

(Dagsordenens punkt 23).

I. Ækvatorial Guinea (*Fernando Poo* og *Rio Muni*).

4. udvalg behandlede i tidsrummet 10.-15. december 1966 Spaniens besiddelser i Afrika. Behandlingen af spørgsmålet om Ækvatorial Guinea indledtes med høring af en petitionær, Mr. Efuardo Ondo, som anmodede FN om at opfordre Spanien til at sikre, at området bliver uafhængigt som en enhed, og endvidere at sikre den politiske frihed i området.

I *debatten* vedrørende territoriet deltog kun Spanien samt de til territoriet grænsende lande, Gabon og Cameroon. *Spaniens* repræsentant kommenterede i sit indlæg den af underkomiteen (hvoraf Danmark var medlem) afgivne rapport. Han fæstnede sig især ved rapportens behandling af tids punktet for områdets uafhængighed og fremhævede en af Tanzanias repræsentant afgiven udtalelse i koloniudvalget om, at befolkningens ønsker i så henseende måtte være afgørende, samt en af den danske repræsentant afgiven udtalelse om, at man fra dansk side havde tilsluttet sig en anbefaling om territoriets uafhængighed senest i juli 1968 ud fra den forudsætning, at dette var befolkningens ønske. Disse udtalelser måtte tages i betragtning af Generalforsamlingen. *Cameroons* repræsentant udtrykte bekymring over petitionærens udtalelser vedrørende planer om anlæggelse af militær-baser, hvilket Spaniens repræsentant senere benægtede ville ske.

Tanzanias repræsentant forelagde den 15. december 1966 et *resolutionsforslag*, som i den præambulære del bl. a. *bemærker sig* den administrerende magts erklæringer om at ville give territoriet uafhængighed som en enhed, og om at ville efterkomme befolkningens ønsker om uafhængighed, når som helst denne måtte ønske det, *bemærker sig* ønsket fra et overvældende flertal i befolkningen om, at området skal have sin uafhængighed ikke senere end juli 1968, *bemærker sig* en erklæring fra den administrerende magt om, at en forfatningskonference vil blive sammenkaldt tidligt i 1967, og *anerkender nødvendigheden* af yderligere skridt til at fremme befolkningens økonomiske, sociale og uddannelsesmæssige udvikling.

I den operative del (par. 3) *udtrykkes påskønnelse* af Spaniens indbydelse til koloniudvalget til at besøge territoriet og af den bistand, som udvalgets underkomité fik under sit ophold, (par. 4) *opfordres* den administrerende magt til at gennemføre så hurtigt som muligt følgende skridt: a) fjerne alle restriktioner for politisk aktivitet og indføre fulde demokratiske rettigheder, b) indføre et valgsystem baseret på almindelig og lige valgret og — før uafhængigheden — afholde almindelige valg for hele territoriet på basis af en enheds-valgliste, og overføre den effektive magt til den regering, som bliver resultatet af dette valg, (par. 5) *anmodes* den administrerende magt om at sikre, at territoriet får uafhængighed som en politisk og territorial enhed, og at der ikke tages skridt til at ødelægge Ækvatorial Guineas territoriale integritet, (par. 6) *anmodes* den administrerende magt om, i overensstemmelse med befolkningens ønsker, at fastsætte en dato for uafhængigheden, som anbefalet af koloniudvalget, og med dette for øje at sammenkalde en konference, i hvilken de forskellige politiske partier og alle grupper af befolkningen er fuldt repræsenteret, (par. 7) *anmodes* den administrerende magt om ved lov og i praksis at etablere fuld lighed, for så vidt angår politiske, økonomiske og sociale rettigheder, (par. 8) *henstilles kraftigt*, at den administrerende magt tager effektive skridt til at sikre territoriets hurtige økonomiske udvikling, (par. 9) *anmodes FN's generalsekretær* om i samråd med den administrerende magt og koloniudvalget at sikre FN's tilstedeværelse i territoriet med henblik på overvågelse af forberedelserne til og afholdelsen af valg som forudsat i par. 4 b og for at deltage i alle andre skridt, der kan føre til territoriets uafhængighed.

Som medlem af underudvalget, der besøgte området, blev *Danmark* opfordret til og accepterede at være *medforslagsstiller* til resolutionen, der lå på linie med den af Danmark tiltrådte rapport.

Resolutionen (res. 2230) vedtoges af *udvalget* med 85 stemmer for og ingen imod, medens 9 afstod (Frankrig, Honduras, Mexico, Panama, Portugal, Sydafrika, Spanien, Storbritannien og USA), og af *plenarforsamlingen* med 109 stemmer for, ingen imod, medens 7 afstod (de samme som i